

det noget. Den ene af Andragerne er en mindre Gaardmand og for ham betyder en aarlig Ydelse af 24—25 Kr. ikke saa lidt.

Jeg skal i øvrigt henvise til, at efter 1864 blev der paa Beboerne Syd for Grænsen lagt en Skat af lignende Beskaffenhed, der kaldtes Kanon. Men det blev der ved Dom ligefrem erkendt, at den var urigtig, og Ekstraskatten blev saa hævet. Og ikke blot det, men de, som havde erlagt Penge, fik dem tilbage. Jeg synes derfor ogsaa, at de, der i Henhold til den bestaaende Lov af 1867 have afløst deres Jordebogsafgift, burde have Beløbet tilbage. De kunde jo ikke have nogen Anelse om, at Afgiften, som det skete ved Lov af 1903, fuldstændig vilde blive slettet. Vi paaskønne derovre med Tak, at en af de første Handlinger, som Systemskiftets Regering foretog sig, var at foreslaa Jordebogsafgiften ophævet. Men saa bør man ogsaa tilbagebetale Andragerne det Beløb, der her er Tale om, thi ellers maa de jo vedblivende erlægge denne uretfærdige Skat. — Hermed skal jeg anbefale mit Ændringsforslag til den højtærede Minister og det høje Ting.

Lange: Det er ikke altid, at man, naar man indbringer et Andragende her, har fuld Forstaaelse af, hvorvidt det er korrekt affattet, og hvorvidt det forholder sig, som Andrageren anfører. Men overfor det Andragende under Nr. 31, som jeg har indbragt fra Krigsinvalid J. Bertelsen af Slagelse, er jeg i det heldige Tilfælde at kende Forholdene aldeles nøjagtigt. Denne Mand, der faar 280 Kr. i Pension, er saa daarlig og elendig, at det er aldeles umuligt for ham at tjene noget til Hjælp. Jeg kan derfor ikke andet end rette en Tak til det ærede Udvalg, fordi det har foreslaaet Andragendet henvist, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister med Velvillie vil tænke paa denne Mand, der virkelig trænger til at faa sin Pension forhøjet.

Frederiksen: Jeg vil gerne anbefale de Ændringsforslag, der ere stillede til Andragender Nr. 96 og 97 fra Gaardejer Rasmus Hansen, Vonsild Mark, og Gaardejer Thygesen af Lykkesgaard om Tilbagebetaling af et til Afløsning af Jordebogsafgiften indbetalt Beløb. Jeg synes, det er ganske ret og rimeligt, at naar de vedkommendes Kolleger og Standsfæller have faaet denne Afgift afskaffet ved Lov, saa maa ogsaa de faa i de 8

Sogne — det er vist kun en 3—4 Stykker, og der er, saa vidt jeg ved, ikke mere end 2 paa Ærø — have tilbage, hvad de have betalt i Afløsning, og saaledes ligestilles med de andre. Det drejer sig højst om en 5—6,000 Kr. Jeg vil derfor gerne anbefale dette Andragende til det høje Ting og den højtærede Ministers Velvillie.

Andreasen: Ligesom min Kollega, det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds (R. Nielsen), vil jeg tillade mig at anbefale det til Betænkningens Nr. 79 stillede Ændringsforslag, Andragendet fra Husejer L. Petersen om Tilbagebetaling af erlagt Stempelafgift. Det ærede Medlem fra Præstø henviste i sine Udtalelser til Stempelovens § 8, der siger, at Ministeren i visse Tilfælde er bemyndiget til at foretage Tilbagebetaling af erlagt Stempelafgift, og det forekommer mig, ligesom det ærede Medlem, at der er al Grund til at imødekomme Andragerens Ønske. Et Dokument som det her omhandlede kan ifølge Loven henligge ustemplet i 3 Uger. Dokumentet angaar en Ejendomshandel, og det er ophævet den 14. Februar. Stempelmærkerne ere, hvad Dokumentet, som jeg her holder i min Haand, udviser, først kasserede den 17. Februar, altsaa 3 Dage efter Ophævelsen. Det forekommer mig, at hvis man nægter denne Mand Tilbagebetaling af Beløbet, opfordrer man i Virkeligheden Folk til, naar de inden Udløbet af de 3 Uger ophæve en Overenskomst, at rive Papiret i Stykker og putte det i Kakkelovnen eller paa anden Maade tilintetgøre det. Der vilde, saa vidt mig bekendt, ikke være sket Manden det allerfjerneste — det tror jeg heller ikke, Ministeren vil bestride —, hvis han havde handlet saaledes, og saa var Staten i hvert Fald bleven snydt for Pengene, hvis den da har noget Krav paa dem. Men naar Folk ere ærlige og lade være at begaa slikt, bør man ikke lønne det paa den Maade, at man siger: Du skal straffes, naar du er ærlig.

Jeg vil derfor meget indtrængende anbefale det omtalte Ændringsforslag og udtale Haabet om, at den højtærede Finansminister vil stille sig velvilligt til Henvendelsen.

Finansministeren (Brun): Jeg kan erklære, at jeg kan tage imod alle Henvisninger, som ere skete fra Finansudvalget til mig, og som ere gennemgaaede af den ærede Ordfører.

Den første Sag, som er bleven henvist